

عدم اعتماد در افغانستان و مذاکرات طالبان

نیور یارک تایمز مطلبی را تحت عنوان "عدم اعتماد در افغانستان و مذاکرات طالبان" به نشر رسانیده است. در این مطلب نیویارک تایمز به دو مشکلی در افغانستان نظر انداخته که میتواند ختم جنگ را در آن کشور پیچیده سازد.

مشکل اول افزایش عدم اعتماد میان عساکر افغان و نیروهای ایتلاف و مشکل دوم نگرانی های مقامات افغان روی چگونگی مذاکرات صلح میان ایالات متحده و طالبان است.

افزایش کشتار نیروهای ایتلاف توسط عساکر افغانستان، سوالاتی را در مورد چگونگی نقش ایالات متحده و متحدین آن در افغانستان، به میان میآورد.

ماتیو رابنس نوشته است که خشونت و ناکامی قوماندانان ایتلاف در بیان آن، کمیودی تلاش های ایالات متحده در ساختار یک اردوی کارای افغان را بر ملا میسازد. افسران و کارشناسانی که در تهیه ستراتیژی کمک کرده گفته اند که ساختار یک اردوی کارای افغان، یک رکن ستراتیژی اداره اوباما برای جدا ساختن ایالات متحده از جنگ افغانستان است.

نویسنده نیویارک تایمز نگاشته است که بر علاوه نگرانی های نظامی، عبدالکریم خرم یکی از مشاورین حامد کرزی گفته است که امریکایی ها در مورد مذاکره با طالبان، افغانها را به شکل درست آگاهی نمیدهند.

راد نوردلاند و گراهام باولی نوشته اند که کریم خرم گفته است، ما فکر میکنیم که اگر روند صلح به رهبری افغانها نباشد، مؤثر نخواهد بود. و اگر کدام معامله سیری در میان باشد، باعث نگرانی ما خواهد شد. ولی اگر مذاکرات در مورد روند صلح باشد، پس ما نگران نیستیم.

روز نامه از عبدالکریم خرم نقل کرده که گفته است، حامد کرزی رئیس جمهور افغانستان این نگرانی ها را با مارک گراسمن نماینده ارشد امریکایی در میان خواهد گذاشت.

آژانس خبررسانی سنهوا مشعر است که افغانستان بعد از خروج عساکر محاربوی قدرت های غربی در سال 2014 آینده دشواری را در پیش رو دارد. سنهوا این طلب را از قول نیکولاس ریمن از انستیتیوت بین المللی مطالعات ستراتیژیک مستقر در لندن نوشته است که میگوید، احیای مجدد و تمدید قابلیت های حکومت افغانستان یک کار بیحد دشوار است.

سنهوا مشعر است که فساد یک مشکل بزرگ است. تهیه خدمات ابتدایی و انکشاف زیر بنا ها یک کار نهایت دشوار بوده و بدون شک نیروهای امنیتی افغان تا سال 2014 در وضعیتی قرار نخواهد داشت که انتظار آن میرود. بعد از خروج عساکر بین المللی، یک تعداد آنان در افغانستان باقی خواهند ماند و در بخش قابلیت های مانند آموزش، استخبارات، مخابره و هوایی با افغانها کمک خواهند کرد. سنهوا از قول ریمن نگاشته است که با وجود آنکه کشور های غرب بعد از سال 2014 نیز با افغانستان کمک خواهند کرد ولی امنیت و ثبات این کشور به شکل گسترده بر پاکستان متکی خواهد بود. احتمال آن وجود دارد که پاکستان روشی را اختیار کند که بیشتر به نفع افغانستان بوده و به ثبات در آن کشور بانجامد. امیدواری های تغییر در سیاست پاکستان وجود دارد که این تغییرات با افغانستان کمک خواهد کرد.